

KINH PHẬT A-TỀ ĐÀM XUẤT GIA TƯỚNG

QUYỂN HẠ

Đức Phật Thế Tôn được các chúng Trời, rồng, Dạ-xoa, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, cung kính, tôn trọng cúng dường đức Thế Tôn đã được lợi ích và viên mãn tâm nguyện, xa lìa tất cả các pháp ác, đầy đủ tất cả các pháp thiện, không ái nhiễm, không chấp thủ, xa lìa ngã, ngã sở, đối với tất cả các trí tuệ đều được tự tại, đoạn dứt các cõi, đoạn trừ không còn các phiền não, đã giải thoát với các khả năng giải thoát, chuyển đổi nẻo luân hồi sanh tử. Các điều thiện làm tăng trưởng, các điều thiện trước hiện tiền nơi căn lành, khiến đạt được giải thoát, giáo hóa tự tại. Đức Phật thị hiện ở đời làm lợi ích cho chúng sanh. Đức Thế Tôn là con mắt là trí tuệ, là nghĩa, là pháp, là pháp tụ lớn, đối với ba loại chúng sanh, đức Phật là bậc Thầy dẫn dắt giáo hóa, khiến cho người khác cũng dẫn dắt, khiến cho người khác cũng làm Thầy, làm vị thương chủ lớn có thể nhận biết rõ đường lớn, đường nhỏ, có thể chỉ bày con đường lành, là bậc đại y vương, là vị đại hùng tối thắng trong loài người, là đấng Chuyển luân vô thượng, thọ thân sau cùng, là Sa-môn, đạt đến quả Sa-môn không cấu, không uest, sáng suốt thanh tịnh, thấu rõ khắp nơi, có thể dùng mắt sáng diệt trừ tối tăm, làm ánh sáng diệt trừ tối tăm, làm ánh sáng độ thoát biển sanh tử, người chưa an khiến cho được an, đầy đủ không ai sánh bằng, luôn ân cần với trí tuệ đầy đủ Vô thượng, đại dũng mãnh, đại thâm tóm, đại oai đức, đại hùng, đại thần, đại lực, đại dẫn dắt, Thế Tôn là bậc nhất, Thế Tôn là tối thượng, Thế Tôn thổi loa pháp, đánh trống pháp, dựng cờ pháp, treo phướn pháp, thấp đèn pháp, ngăn chặn đường ác, chỉ bày đường lành, trừ ác cho thế gian, ngăn che đường ác, khai mở đường chư thiên, chỉ bày con đường giải thoát, dùng oai lực của thần thông và oai lực của trí tuệ diệt trừ tất cả các tâm mê hoặc của hết thảy chúng sanh, tuôn mưa pháp hiển bày bốn vô úy, như mặt trời mới mọc, ánh sáng chiếu khắp thế gian, thu phục các ngoại đạo, đưa chúng sanh được sanh lên cõi trời và đạt quả giải thoát, tự độ và độ người, giải thoát cho mình và giải thoát cho người

khác, làm an ổn cho mình và làm an ổn cho người khác, tự nhập Niết bàn và làm cho người được nhập Niết bàn.

Đức Phật Thế Tôn ở tại khu vườn rừng Kỳ-đà-cấp-cô-độc thuộc nước Xá-vệ. Lúc ấy, có các Tỳ-kheo độ người xuất gia bằng cách nói “Thiện lai”, hoặc người đã xuất gia mà mặc y phục không chỉnh tề Đức Phật dạy: Tỳ-kheo không được độ người xuất gia bằng cách nói “Thiện lai”, nếu độ thì phạm Sa-đề-sa-la. Mười duyên khởi, hai mươi nhân duyên như trước đã giảng nói.

Đức Phật Thế Tôn... được cung kính cúng dường, cho đến... diệt các pháp ác. Đức Thế Tôn đang ở tại khu vườn rừng Kỳ-đà-cấp-cô-độc thuộc nước Xá-vệ. Lúc ấy, Tỳ-kheo truyền giới Cụ túc cho người bằng cách nói Tam quy y. Người đã thọ giới, oai nghi, y phục đều không tề chỉnh, khi đó có một Tỳ-kheo thiếu dục quả trách việc này: “Vì sao những Tỳ-kheo này truyền giới Cụ túc bằng cách nói Tam quy y, oai nghi y phục đều không tề chỉnh”. Tỳ-kheo ấy, liền đem việc này bạch đức Phật.

Đức Phật dạy: “Tỳ-kheo không được truyền giới Cụ túc bằng cách nói Tam quy y, như vậy là phạm Sa-đề-sa-la.

Đức Phật Thế Tôn... được cung kính cúng dường cho đến... diệt các pháp ác. Đức Thế Tôn ở tại khu vườn rừng Kỳ-đà-cấp-cô-độc, thuộc nước Xá-vệ. Bấy giờ, có Tỳ-kheo truyền giới Cụ túc cho người mặc y phục cư sĩ. Lúc đó có một Tỳ-kheo thiếu dục quả trách việc này: “Vì sao những Tỳ-kheo ấy lại truyền giới Cụ túc cho người mặc y phục cư sĩ”. Tỳ-kheo này, liền đem việc ấy bạch đức Phật.

Đức Phật dạy: “Tỳ-kheo không được cho người mặc y phục cư sĩ thọ giới Cụ túc, như vậy là phạm Sa-đề-sa-la.

Đức Phật Thế Tôn... được cung kính cúng dường cho đến... diệt các pháp ác. Đức Thế Tôn ở tại khu vườn rừng Kỳ-đà-cấp-cô-độc, thuộc nước Xá-vệ. Lúc đó, có Tỳ-kheo cho người đeo chuỗi anh lạc thọ giới Cụ túc. Lúc ấy, có một Tỳ-kheo thiếu dục quả trách việc này: “Vì sao những Tỳ-kheo lại cho người đeo chuỗi anh lạc thọ giới Cụ túc?” Tỳ-kheo ấy, liền đem việc này bạch đức Phật. Đức Phật dạy: “Tỳ-kheo không được cho người đeo chuỗi anh lạc thọ giới Cụ túc nếu cho người thọ giới Cụ túc như vậy, thì phạm Sa-đề-sa-la.

Đức Phật Thế Tôn... được cung kính cúng dường cho đến... diệt các pháp ác. Đức Thế Tôn ở tại khu vườn rừng Kỳ-đà-cấp-cô-độc, thuộc nước Xá-vệ. Lúc ấy, có Tỳ-kheo cho người không có nam căn giống người nữ thọ giới Cụ túc. Lúc đó, có một Tỳ-kheo thiếu dục quả

trách việc này: “Vì sao những Tỳ-kheo kia lại cho người không nam căn giống người nữ thọ giới Cụ túc?” Tỳ-kheo ấy, liền đem việc này bạch đức Phật. Đức Phật dạy: “Tỳ-kheo không được cho người không có nam căn thọ giới Cụ túc, như vậy là phạm Sa-đề-sa-la.”

Đức Phật Thế Tôn... được cung kính cúng dường cho đến... diệt các pháp ác. Đức Thế Tôn ở tại khu vườn rừng Kỳ-đà-cấp-cô-độc, thuộc nước Xá-vệ. Bấy giờ, Tỳ-kheo cho người “mật” xuất gia thọ giới Cụ túc. Người “mật” là người nam, tiếng nói như người nữ. Lúc đó, có một Tỳ-kheo thiếu dục quả trách việc này: “Vì sao những Tỳ-kheo lại độ cho người mật xuất gia, thọ giới Cụ túc?” Tỳ-kheo ấy, liền đem việc này bạch đức Phật. Đức Phật dạy: “Không được độ cho người mật xuất gia, thọ giới Cụ túc nếu cho người mật xuất gia, thọ giới Cụ túc như vậy là phạm Sa-đề-sa-la”.

Đức Phật Thế Tôn... được cung kính cúng dường cho đến... diệt các pháp ác. Đức Thế Tôn ở tại khu vườn rừng Kỳ-đà-cấp-cô-độc, thuộc nước Xá-vệ. Bấy giờ, Tỳ-kheo độ người “mật” xuất gia thọ giới Cụ túc. Người “mật” là người có nam căn vô dụng. Lúc đó, có một Tỳ-kheo thiếu dục quả trách việc này: “Vì sao những Tỳ-kheo lại độ cho người mật xuất gia, thọ giới Cụ túc?” Tỳ-kheo ấy, liền đem việc này bạch đức Phật. Đức Phật dạy: “Không được độ cho người mật xuất gia, thọ giới Cụ túc, nếu cho người mật xuất gia, thọ giới Cụ túc như vậy là phạm Sa-đề-sa-la”.

Đức Phật Thế Tôn... được cung kính cúng dường cho đến... diệt các pháp ác. Đức Thế Tôn ở tại khu vườn rừng Kỳ-đà-cấp-cô-độc, thuộc nước Xá-vệ. Bấy giờ, Tỳ-kheo độ người không qua thời gian ở chung xuất gia thọ giới Cụ túc. Lúc đó có một Tỳ-kheo thiếu dục quả trách việc này: “Vì sao những Tỳ-kheo lại độ người không qua thời gian ở chung xuất gia, thọ giới Cụ túc?” Tỳ-kheo ấy, liền đem việc này bạch đức Phật. Đức Phật dạy: “Không được độ người không qua thời gian ở chung xuất gia, thọ giới Cụ túc, nếu độ người không qua thời gian ở chung xuất gia, thọ giới Cụ túc như vậy là phạm Sa-đề-sa-la”.

Đức Phật Thế Tôn... được cung kính cúng dường cho đến... diệt các pháp ác. Đức Thế Tôn ở trong vườn rừng Kỳ-Đà Cấp Cô Độc thuộc nước Xá-vệ. Bấy giờ, có Tỳ-kheo độ người đã bị hoạn xuất gia thọ giới Cụ túc. Lúc đó, có một Tỳ-kheo thiếu dục quả trách việc này: “Vì sao những Tỳ-kheo lại độ người bị hoạn xuất gia, thọ giới Cụ túc?”. Tỳ-kheo ấy liền đem việc này bạch đức Phật. Đức Phật dạy: “Tỳ-kheo không được độ người đã bị hoạn xuất gia, thọ giới Cụ túc, nếu độ người

đã bị hoạn xuất gia, thọ giới Cụ túc như vậy là phạm Sa-đề-sa-la”.

Đức Phật Thế Tôn... được cung kính cúng dường cho đến... diệt các pháp ác. Đức Thế Tôn ở tại khu vườn rừng Kỳ-đà-cấp-cô-độc, thuộc nước Xá-vệ. Bấy giờ, Tỳ-kheo độ người huỳnh môn xuất gia thọ giới Cụ túc. Người huỳnh môn có sáu loại: Một là sanh, hai là đoạn, ba là noa, bốn là bất xúc, năm là tậ, sáu là bán nguyệt. Huỳnh môn sanh là gì? Là người sanh ra không có nam căn. Huỳnh môn đoạn là gì? Là người bị cắt mất “chủng tử”. Huỳnh môn noa là gì? Là người bị bóp nát mất “chủng tử”. Huỳnh môn bất xúc là gì? Là người nếu không được người xúc chạm đến thì không có “khả năng”, được người xúc chạm thì mới “có khả năng”. Huỳnh môn tậ là gì? Là người thấy người khác “làm việc đó” mới có “khả năng”. Huỳnh môn bán nguyệt là gì? Là người nửa tháng thành nam căn, nửa tháng không thành nam căn. Lúc đó có một Tỳ-kheo thiếu dục quả trách việc này: “Vì sao những Tỳ-kheo lại độ người huỳnh môn xuất gia, thọ giới Cụ túc?” Tỳ-kheo ấy, liền đem việc này bạch đức Phật. Đức Phật dạy: “Tỳ-kheo không được độ người huỳnh môn xuất gia, thọ giới Cụ túc, nếu độ người huỳnh môn xuất gia, thọ giới Cụ túc như vậy là phạm Sa-đề-sa-la”.

Đức Phật Thế Tôn... được cung kính cúng dường cho đến... diệt các pháp ác. Đức Thế Tôn ở tại khu vườn rừng Kỳ-đà-cấp-cô-độc, thuộc nước Xá-vệ. Bấy giờ, có Tỳ-kheo không thừa chúng mà độ người cho thọ giới Cụ túc. Lúc đó, có một Tỳ-kheo thiếu dục quả trách việc này: “Vì sao những Tỳ-kheo không thừa chúng mà cho người thọ giới Cụ túc?” Tỳ-kheo ấy, liền đem việc này bạch đức Phật. Đức Phật dạy: “Tỳ-kheo không được không thừa chúng mà cho người thọ giới Cụ túc, nếu không bạch chúng mà cho người thọ giới Cụ túc như vậy là phạm Sa-đề-sa-la”.

Đức Phật Thế Tôn... được cung kính cúng dường cho đến... diệt các pháp ác. Đức Thế Tôn ở tại khu vườn rừng Kỳ-đà-cấp-cô-độc, thuộc nước Xá-vệ. Bấy giờ, có Tỳ-kheo không có Hòa thượng mà cho người thọ giới Cụ túc. Lúc đó, có một Tỳ-kheo thiếu dục quả trách việc này: “Vì sao những Tỳ-kheo không có Hòa thượng mà cho người thọ giới Cụ túc?” Tỳ-kheo ấy, liền đem việc này bạch đức Phật. Đức Phật dạy: “Tỳ-kheo không có Hòa thượng không được cho người thọ giới Cụ túc, nếu không có Hòa thượng mà cho người thọ giới Cụ túc, thì phạm Sa-đề-sa-la”.

Đức Phật Thế Tôn... được cung kính cúng dường cho đến... diệt các pháp ác. Đức Thế Tôn ở tại khu vườn rừng Kỳ-đà-cấp-cô-độc, thuộc

nước Xá-vệ. Bấy giờ, có Tỳ-kheo không có A-xà-lê mà cho người thọ giới Cụ túc. Lúc đó, có một Tỳ-kheo thiếu dục quả trách việc này: “Vì sao các Tỳ-kheo này không có A-xà-lê mà cho người thọ giới Cụ túc?”. Tỳ-kheo ấy, liền đem việc này bạch đức Phật. Đức Phật dạy: “Tỳ-kheo không được không có A-xà-lê mà cho người thọ giới Cụ túc, nếu không có A-xà-lê mà cho người thọ giới Cụ túc, thì phạm Sa-đề-sa-la”.

Đức Phật Thế Tôn... được cung kính cúng dường cho đến... diệt các pháp ác. Đức Thế Tôn ở tại khu vườn rừng Kỳ-đà-cấp-cô-độc, thuộc nước Xá-vệ. Bấy giờ, các Tỳ-kheo mỗi người đều tự yết ma. Lúc đó có Tỳ-kheo thiếu dục quả trách việc này: “Vì sao các Tỳ-kheo này mỗi người đều tự Yết ma”. Tỳ-kheo ấy, liền đem việc này bạch đức Phật. Đức Phật dạy: “Tỳ-kheo không được mỗi người đều làm pháp Yết ma, nếu mỗi người tự làm pháp Yết ma, thì phạm Sa-đề-sa-la”.

Đức Phật Thế Tôn... được cung kính cúng dường cho đến... diệt các pháp ác. Đức Thế Tôn ở tại khu vườn rừng Kỳ-đà-cấp-cô-độc, thuộc nước Xá-vệ. Bấy giờ, có Tỳ-kheo độ người chưa được chấp nhận cho xuất gia thọ giới Cụ túc. Lúc đó, có một Tỳ-kheo thiếu dục quả trách việc này: “Vì sao các Tỳ-kheo này độ người chưa được chấp nhận cho xuất gia thọ giới Cụ túc?” Tỳ-kheo ấy, liền đem việc này bạch đức Phật. Đức Phật dạy: “Tỳ-kheo không được độ người chưa được chấp nhận cho xuất gia thọ giới Cụ túc, nếu độ người chưa được chấp nhận cho xuất gia, thọ giới Cụ túc, thì phạm Sa-đề-sa-la”.

Đức Phật Thế Tôn... được cung kính cúng dường cho đến... diệt các pháp ác. Đức Thế Tôn ở tại khu vườn rừng Kỳ-đà-cấp-cô-độc, thuộc nước Xá-vệ. Bấy giờ, có Tỳ-kheo không hỏi mà cho người thọ giới Cụ túc. Lúc đó có một Tỳ-kheo thiếu dục quả trách việc này: “Vì sao các Tỳ-kheo không hỏi mà cho người thọ giới Cụ túc?” Tỳ-kheo ấy, liền đem việc này về bạch đức Phật. Đức Phật dạy: “Tỳ-kheo không được không hỏi người mà cho thọ giới Cụ túc, nếu không hỏi mà cho, thọ giới Cụ túc, thì phạm Sa-đề-sa-la”.

Đức Phật Thế Tôn... được cung kính cúng dường cho đến... diệt các pháp ác. Đức Thế Tôn ở tại khu vườn rừng Kỳ-đà-cấp-cô-độc, thuộc nước Xá-vệ. Bấy giờ, có Tỳ-kheo độ người giúp việc cho xuất gia thọ giới Cụ túc. Khi ấy, có một Tỳ-kheo thiếu dục quả trách việc này: “Vì sao các Tỳ-kheo này độ người giúp việc cho xuất gia thọ giới Cụ túc?”. Tỳ-kheo ấy, liền đem việc này về bạch đức Phật. Đức Phật dạy: “Tỳ-kheo không được độ người giúp việc cho xuất gia thọ giới Cụ túc, nếu độ người giúp việc cho xuất gia, thọ giới Cụ túc, thì phạm Sa-

để-sa-la”.

Đức Phật Thế Tôn... được cung kính cúng dường cho đến... diệt các pháp ác. Đức Thế Tôn ở tại khu vườn rừng Kỳ-đà-cấp-cô-độc, thuộc nước Xá-vệ. Bấy giờ, có Tỳ-kheo độ người bị nghiêng đầu cho xuất gia thọ giới Cụ túc. Khi ấy, có một Tỳ-kheo thiếu dục quả trách việc này: “Vì sao các Tỳ-kheo này độ người bị nghiêng đầu xuất gia? Luận về người xuất gia, thân thể đều phải trang nghiêm”. Các Tỳ-kheo nghe được việc này liền đem bạch đức Phật. Đức Phật dạy: “Tỳ-kheo không được độ người bị nghiêng đầu xuất gia, nếu độ người bị nghiêng đầu xuất gia, cho thọ giới Cụ túc, thì phạm Sa-để-sa-la”.

Đức Phật Thế Tôn... được cung kính cúng dường cho đến... diệt các pháp ác. Đức Thế Tôn ở tại khu vườn rừng Kỳ-đà-cấp-cô-độc, thuộc nước Xá-vệ. Bấy giờ, có Tỳ-kheo độ người đầu to cho xuất gia thọ giới Cụ túc. Khi ấy, có nhiều người quả trách việc này: “Vì sao các Tỳ-kheo này độ người đầu to xuất gia thọ giới Cụ túc? Luận về người xuất gia thân thể đều phải trang nghiêm”. Các Tỳ-kheo nghe được việc này liền đem bạch đức Phật. Đức Phật dạy: “Tỳ-kheo không được độ người đầu to xuất gia thọ giới Cụ túc, nếu độ người đầu to xuất gia, cho thọ giới Cụ túc, thì phạm Sa-để-sa-la”.

Đức Phật Thế Tôn... được cung kính cúng dường cho đến... diệt các pháp ác. Đức Thế Tôn ở tại khu vườn rừng Kỳ-đà-cấp-cô-độc, thuộc nước Xá-vệ. Bấy giờ, có Tỳ-kheo độ người đầu bò cho xuất gia thọ giới Cụ túc. Khi ấy, có nhiều người quả trách việc này: “Vì sao các Tỳ-kheo này độ người đầu bò xuất gia thọ giới Cụ túc? Luận về người xuất gia thân thể đều phải trang nghiêm”. Các Tỳ-kheo nghe được việc này liền đem bạch đức Phật. Đức Phật dạy: “Tỳ-kheo không được độ người đầu bò xuất gia thọ giới Cụ túc, nếu độ người đầu bò xuất gia, cho thọ giới Cụ túc, thì phạm Sa-để-sa-la”.

Đức Phật Thế Tôn... được cung kính cúng dường cho đến... diệt các pháp ác. Đức Thế Tôn ở trong vườn rừng Kỳ-Đà Cấp Cô Độc thuộc nước Xá-vệ. Bấy giờ, có Tỳ-kheo độ người đầu khỉ cho xuất gia thọ giới Cụ túc. Khi ấy, có nhiều người quả trách việc này: “Vì sao các Tỳ-kheo này độ người đầu khỉ xuất gia thọ giới Cụ túc? Luận về người xuất gia thân thể đều phải trang nghiêm”. Các Tỳ-kheo nghe được việc này liền đem bạch đức Phật. Đức Phật dạy: “Tỳ-kheo không được độ người đầu khỉ xuất gia thọ giới Cụ túc, nếu độ người đầu khỉ xuất gia, cho thọ giới Cụ túc, thì phạm Sa-để-sa-la”.

Đức Phật Thế Tôn... được cung kính cúng dường cho đến... diệt

các pháp ác. Đức Thế Tôn ở tại khu vườn rừng Kỳ-đà-cấp-cô-độc, thuộc nước Xá-vệ. Bấy giờ, có Tỳ-kheo độ người sứt môi xuất gia thọ giới Cụ túc. Lúc đó, có người quở trách việc này: “Vì sao các Tỳ-kheo Thích tử ấy lại độ người sứt môi xuất gia thọ giới Cụ túc? Luận về người xuất gia thân thể đều phải trang nghiêm”. Các Tỳ-kheo nghe được việc này liền đem bạch đức Phật. Đức Phật dạy: “Tỳ-kheo không được độ người sứt môi xuất gia thọ giới Cụ túc, nếu độ người sứt môi xuất gia, thọ giới Cụ túc, thì phạm Sa-đề-sa-la”.

Đức Phật Thế Tôn... được cung kính cúng dường cho đến... diệt các pháp ác. Đức Thế Tôn ở tại khu vườn rừng Kỳ-đà-cấp-cô-độc, thuộc nước Xá-vệ. Bấy giờ, có Tỳ-kheo độ người có thân vằn vện xuất gia thọ giới Cụ túc. Lúc ấy, có người quở trách “Vì sao những Tỳ-kheo này lại độ người có thân vằn vện xuất gia thọ giới Cụ túc? Luận về người xuất gia thân thể đều phải trang nghiêm”. Các Tỳ-kheo nghe được việc này liền đem bạch đức Phật. Đức Phật chế: “Tỳ-kheo không được độ người có thân vằn vện xuất gia thọ giới Cụ túc, nếu độ người có thân vằn vện xuất gia, cho thọ giới Cụ túc, thì phạm Sa-đề-sa-la”.

Đức Phật Thế Tôn... được cung kính cúng dường cho đến... diệt các pháp ác. Đức Thế Tôn ở tại khu vườn rừng Kỳ-đà-cấp-cô-độc, thuộc nước Xá-vệ. Bấy giờ, có Tỳ-kheo độ người tàn tật xuất gia thọ giới Cụ túc. Lúc ấy, có người quở trách việc đó: “Vì sao các Tỳ-kheo này lại độ người bị tàn tật xuất gia thọ giới Cụ túc? Luận về người xuất gia thân thể đều phải trang nghiêm”. Tỳ-kheo nghe được việc này liền đem bạch đức Phật. Đức Phật chế: “Tỳ-kheo không được độ người bị tàn tật xuất gia thọ giới Cụ túc, nếu độ người bị tàn tật xuất gia, thọ giới Cụ túc, thì phạm Sa-đề-sa-la”.

Đức Phật Thế Tôn... được cung kính cúng dường cho đến... diệt các pháp ác. Đức Thế Tôn ở tại khu vườn rừng Kỳ-đà-cấp-cô-độc, thuộc nước Xá-vệ. Bấy giờ, có Tỳ-kheo độ người gù lưng xuất gia thọ giới Cụ túc. Lúc ấy, có người quở trách “Vì sao các Tỳ-kheo này lại độ người gù lưng xuất gia thọ giới Cụ túc? Luận về người xuất gia thân thể đều phải trang nghiêm”. Tỳ-kheo nghe được việc này liền đem bạch đức Phật. Đức Phật chế: “Tỳ-kheo không được độ người gù lưng xuất gia thọ giới Cụ túc, nếu độ người gù lưng xuất gia, thọ giới Cụ túc, thì phạm Sa-đề-sa-la”.

Đức Phật Thế Tôn... được cung kính cúng dường cho đến... diệt các pháp ác. Đức Thế Tôn ở tại khu vườn rừng Kỳ-đà-cấp-cô-độc, thuộc nước Xá-vệ. Bấy giờ, có Tỳ-kheo độ người quá lùn xuất gia thọ giới Cụ

túc. Lúc ấy, có người quở trách “Vì sao các Tỳ-kheo này lại độ người quá lùn xuất gia thọ giới Cụ túc? Luận về người xuất gia thân thể đều phải trang nghiêm”. Tỳ-kheo nghe được việc này liền đem bạch đức Phật. Đức Phật chế: “Tỳ-kheo không được độ người quá lùn xuất gia thọ giới Cụ túc, nếu độ người quá lùn xuất gia, thọ giới Cụ túc, thì phạm Sa-đề-sa-la”.

Hôm nay, Tỳ-kheo cho ai thọ giới Cụ túc? Thế nào là thọ giới Cụ túc? Các Tỳ-kheo nghe việc này rồi, liền đem bạch Phật. Đức Phật nói: “Hãy theo thứ tự mà thọ giới Cụ túc, việc này như thế nào”? Nếu có người đến cầu xin xuất gia thì trước hết nên hỏi: “Ông muốn xuất gia thì tâm ông như thế nào?” “Con phát tâm như vậy”... liền nên khuyến khích nên khen ngợi công đức của Phật, khen ngợi công đức của pháp, khen ngợi công đức của Tăng, nếu chắc chắn thanh tịnh thì nên truyền ba pháp quy y. Cách truyền ba pháp quy y như sau: “Xin đại đức ghi nhận, con tên là... suốt đời quy y Phật, Lương túc tôn, suốt đời quy y Pháp Ly Dục tôn, suốt đời quy y Tăng chúng trung tôn. Xin đại đức ghi nhận, con là Ưu bà tặc... suốt đời quy y, không sát sanh, tịnh các nghiệp”. Lần thứ hai, lần thứ ba cũng thưa như vậy. Sau đó truyền năm giới, nên cho họ làm như sau:

“Xin Đại đức ghi nhận, con tên là... từ hôm nay cho đến suốt đời thề không sát sanh, suốt đời không trộm cướp, suốt đời không tà dâm, suốt đời không nói dối, suốt đời không uống rượu. Năm pháp này là giới pháp của bậc A-la-hán, con đều làm theo, học theo, theo phương pháp ấy nhờ nhân này, xin nguyện cho con không sanh vào địa ngục, không sanh vào ngạ quỷ, không sanh vào trong sanh tử, chúng đắc Niết bàn không già, không chết, chúng đắc pháp Niết bàn tối thắng”. Lần thứ hai, lần thứ ba cũng đều thưa như vậy.

Sau khi hỏi khắp về các phương pháp xong nếu có người muốn xuất gia, nên thưa cho chúng biết: “Đại đức Tăng lắng nghe! Người này là... mong cầu xuất gia, chưa cạo bỏ râu tóc. Hôm nay dốc cầu giáo pháp an nhiên, cạo bỏ râu tóc, mặc áo hoại sắc, lòng tin chân chánh, bỏ hữu vi hưởng đến vô vi. Người này tên là... cạo bỏ râu tóc, mặc áo hoại sắc, lòng tin chân chánh, bỏ hữu vi hưởng đến vô vi vì muốn xuất gia”. Tất cả các Tỳ-kheo nên hỏi: “những lời đã nói có thanh tịnh cả không?”.

Đáp: “Những lời đã nói đều thanh tịnh”, thì nên cho người đó xuống tóc, mặc áo cà sa. Người mong cầu xuất gia phải quỳ gối bên phải sát đất mới cho áo cà sa: “Đây là áo ca của người, hôm nay cho

người, không có cấu uest”. Người đó nên thưa: “Con xin dùng cả ba nghiệp thân, khẩu, ý cung kính thọ trì”. Cho mặc ba ca sa rồi, mới cho thọ giới. Việc này nên làm như vậy: trước hết, đánh lễ Phật, đánh lễ Hòa thượng, đánh lễ A-xà-lê, đánh lễ các Tỳ-kheo, thứ đến đánh lễ A-xà-lê cầu xin xuất gia, thưa:

“Xin Đại đức ghi nhận, con tên là... nguyện theo Đại đức xuất gia, cầu xin Đại đức độ cho con xuất gia, từ bi thương xót con.

Lần thứ hai, lần thứ ba cũng đều thưa như vậy. A-xà-lê truyền giới, nên nói:

“Xin Đại đức ghi nhận, con tên là... suốt đời quy y Phật đấng Lương túc tôn, suốt đời quy y pháp là Ly dục tôn, suốt đời quy y Tăng là Chúng trung tôn. Quy y đấng vô thượng Thích tôn tối thắng, Thích Vương Như Lai Ứng Cúng Chánh Biến Tri đã xuất gia, con cũng xin nguyện theo xuất gia, bỏ y phục ở đời, thọ trì y phục xuất gia, xin Đại đức ghi nhận cho con làm Sa di.

Do ý nghĩa nơi nhân duyên nên nói tên của Hòa thượng:

Hòa thượng tên... là Hòa thượng của con.

Lần thứ hai, lần thứ ba đều như vậy.

Xin A-xà-lê ghi nhận! Con tên là... suốt đời quy y Phật đấng Lương túc tôn, suốt đời quy y pháp là Ly dục tôn, suốt đời quy y Tăng là Chúng trung tôn. Quy y đấng vô thượng Thích tôn tối thắng, Thích Vương Như Lai Ứng Cúng Chánh Biến Tri đã xuất gia, con cũng xin nguyện theo xuất gia bỏ y phục ở đời, thọ trì y phục xuất gia, xin Hòa thượng ghi nhận cho con làm Sa di.

Do ý nghĩa nơi nhân duyên nên nói tên của Hòa thượng:

Hòa thượng tên... là Hòa thượng của con. Đã cho con xuất gia, trao cho Tam quy y rồi, tiếp theo đã thuyết giới cho con.

- Xin A-Xà-Lê ghi nhận, con tên là... từ nay cho đến trọn đời thể không sát sanh, giống như bậc A-la-hán trọn đời không sát sanh, con tên là... cũng vậy, từ nay cho đến trọn đời không sát sanh.

Theo giới đầu tiên như bậc A-la-hán, con cũng làm theo, học theo.
- Xin A-Xà-Lê ghi nhận con suốt đời không trộm cắp, như A-la-hán trọn đời xả bỏ, không trộm cắp, con tên là... cũng như vậy, từ nay cho đến trọn đời thể xả bỏ, không trộm cắp, theo giới thứ hai này, như bậc A-la-hán, con cũng làm theo, học theo.

- Xin A-Xà-Lê ghi nhận, con suốt đời xả bỏ tà hạnh như A-la-hán trọn đời xả bỏ tà hạnh, như bậc A-la-hán xả bỏ tà hạnh, con tên là... cũng như vậy, từ nay cho đến trọn đời thể xả bỏ tà hạnh, theo giới thứ

ba này, như bậc A-la-hán, con cũng làm theo, học theo.

- Xin A-Xà-Lê ghi nhận, con suốt đời không nói dối, như A-la-hán trọn đời xả bỏ không nói dối, con tên là... cũng như vậy, từ nay cho đến trọn đời không nói dối, theo giới thứ tư này, như bậc A-la-hán, con cũng làm theo, học theo.

- Xin A-Xà-Lê ghi nhận, con suốt đời xa lìa những chỗ buông lung, uống rượu, như A-la-hán trọn đời xa lìa những chỗ buông lung, uống rượu, con tên là... cũng như vậy, từ nay cho đến trọn đời xa lìa những chỗ buông lung, uống rượu, theo giới thứ năm này, như bậc A-la-hán, con cũng làm theo, học theo.

- Xin A-Xà-Lê ghi nhận, con suốt đời lìa bỏ ca múa hát xướng, như A-la-hán trọn đời lìa bỏ ca múa hát xướng, con tên là... cũng như vậy, từ nay cho đến trọn đời lìa bỏ ca múa hát xướng, theo giới thứ sáu này, như bậc A-la-hán, con cũng làm theo, học theo.

- Xin A-Xà-Lê ghi nhận con nguyện suốt đời không đeo chuỗi ngọc, xoa hương hoa, như A-la-hán trọn đời không đeo chuỗi ngọc, xoa hương hoa, con tên là... cũng như vậy, từ nay cho đến trọn đời đeo chuỗi ngọc, xoa hương hoa, theo giới thứ bảy này, như bậc A-la-hán, con cũng làm theo, học theo.

- Xin A-Xà-Lê ghi nhận, con suốt đời lìa bỏ giường cao rộng lớn, như A-la-hán trọn đời lìa bỏ giường cao rộng lớn, con tên là... cũng như vậy, từ nay cho đến trọn đời lìa bỏ giường cao rộng lớn, theo giới thứ tám này, như bậc A-la-hán, con cũng làm theo, học theo.

- Xin A-Xà-Lê ghi nhận con nguyện suốt đời không ăn phi thời, như A-la-hán trọn đời không ăn phi thời, con tên là... cũng như vậy, từ nay cho đến trọn đời không ăn phi thời, theo giới thứ chín này, như bậc A-la-hán, con cũng làm theo, học theo.

- Xin A-Xà-Lê ghi nhận, con suốt đời không nhận và cất chứa vàng bạc châu báu, như A-la-hán trọn đời không nhận và cất chứa vàng bạc châu báu, con tên là... cũng như vậy, từ nay cho đến trọn đời không nhận và cất chứa vàng bạc châu báu, theo giới thứ mười này, như bậc A-la-hán, con cũng làm theo, học theo.

Thưa lần thứ hai, lần thứ ba cũng như vậy.

Từ hôm nay con bắt đầu thọ Tam quy y, mười giới đầy đủ. Xin A-Xà-Lê ghi nhận cho con làm Sa di. A-Xà-Lê nói:

- Đúng vậy, Hãy chánh niệm, đừng buông lung.

Tiếp theo là thọ giới. Tất cả chúng Tăng tập hợp, an tọa xong, nếu ở nơi phần thịnh thì mười người, nếu ở biên địa luật sư chỉ cần năm

người, là được làm Hòa thượng cho thợ giới Cụ túc. Nên có đủ bình bát và ba y, phải thỉnh A-Xà-Lê và thỉnh chúng Tăng, nên quan sát giới đàn, nên xem văn Yết ma, phải tránh năm lỗi lầm ấy, tất cả đầy đủ rồi mới thỉnh Hòa thượng, đánh lễ ba lần, mặc áo cà sa, thợ trì bình bát, lại thỉnh như sau:

- Xin Đại đức ghi nhận, đệ tử là... thỉnh Đại đức làm Hòa thượng cho con, con nương theo Đại đức làm Hòa thượng để thợ giới Cụ túc. Thưa lần thứ hai, lần thứ ba cũng như vậy.

- Xin Hòa thượng ghi nhận, đệ tử là... thỉnh Hòa thượng làm Hòa thượng cho con, xin Hòa thượng làm Hòa thượng cho con, con nương theo Hòa thượng để thợ giới Cụ túc.

- Hòa thượng đáp: Rất tốt!

- Xin Hòa thượng ghi nhận, đệ tử là... Ca-sa này, Ca-sa Tăng-già-lê này đã may thành vật thường dùng, hôm nay con xin thợ trì.

Lần thứ hai, lần thứ ba cũng thưa như vậy.

- Xin Hòa thượng ghi nhận, đệ tử là... Ca-sa này, Ca-sa Uất-đa-Tăng,-Tăng-già này đã may thành vật thường dùng, hôm nay con xin thợ trì.

Lần thứ hai, lần thứ ba cũng thưa như vậy.

- Xin Hòa thượng ghi nhận, đệ tử là... Ca-sa này, Ca-sa An-đà-hội này đã may thành vật thường dùng, hôm nay con xin thợ trì.

Lần thứ hai, lần thứ ba cũng thưa như vậy.

- Xin Hòa thượng ghi nhận, đệ tử là... đây là bình bát của con, bát này để đo lường, là vật dụng của Tiiên nhân, là vật dụng để khát thực, hôm nay con xin thợ trì.

Lần thứ hai, lần thứ ba cũng thưa như vậy.

Bấy giờ, Tăng chúng bảo giới tử đi ra ở chỗ có thể thấy, không thể nghe, hướng về chúng Tăng, khi ấy giới sư nên sai cầu Giáo thợ sư.

Giáo thợ sư nên hỏi: Giới tử tên gì?

Giới tử tên là... Hòa thượng tên là... Ông có thể vì giới tử... làm Giáo thợ sư không?

Giáo thợ sư đáp:

- Có thể.

- Xin Đại đức lắng nghe! Tăng sai vị này... có thể vì Giới tử... làm Giáo thợ sư... vị này.... Có thể vì Giới tử làm Giáo thợ sư. Hòa thượng tên... nếu Tăng thấy đúng lúc và Tăng chấp nhận, Tăng cho phép vị này... vì Giới tử... làm Giáo thợ sư. Hòa thượng tên là... bạch như vậy.

Này Thiện nam, lắng nghe! Đây là thời gian chí thành, đây là thời

gian nói sự thật. Những điều ta sắp hỏi người hôm nay, tùy theo đó mà trả lời cho Ta. Điều gì có thật thì nên nói thật, điều gì không thật thì nên nói không thật. Người là người nam hay không phải người nam? Năm nay đã đủ hai mươi tuổi chưa? Ba y, bình bát có đủ hay không? Cha mẹ của người còn sống hay chết? Cha mẹ chấp nhận hay không? Người không phải là nô tỳ phải không? Người không phải là người trộm cướp phải không? Người không phải là quan viên tại chức phải không? Người không phải là người phạm tội phải không? Người không phải là người bị giam giữ phải không? Người không phải là vua, quan phải không? Người không phải là người bị vua oán ghét phải không? Người không phải là người muốn làm vua mà làm điều không lợi ích phải không? Người không phải là người muốn làm vua làm điều tổn hại và khiến người làm điều ấy phải không? Người không phải là người trốn nợ phải không? Người không phải là người có liên quan đến ít nhiều vật của người khác phải không? Người không phải là người không thể đứng vững phải không? Người không phải là người đối căn phải không? Người không phải là người có việc gấp gáp gì phải không? Người không phải là người bị hoạn phải không? Người không phải là huynh môn phải không? Người không phải là ngoại đạo phải không? Người không phải là người thân thiết với ngoại đạo phải không? Người không phải là tạp trụ phải không? Người không phải là vô trụ phải không? Người không phải là tặc trụ phải không? Người không phải là súc sanh phải không? Người không phải là hóa sanh phải không? Người không phải là phi nhân phải không? Người không phải là người bỏ đạo phải không? Người không phải là người có tính ác phải không? Người không phải làm ô nhiễm Tỳ-kheo ni phải không? Người không giết mẹ phải không? Người không giết cha phải không? Người không giết A-la-hán phải không? Người không phá hòa hiệp Tăng phải không? Người không làm thân Phật chảy máu phải không?

Đều đáp: Dạ không!

- Này Thiện nam! Hãy lắng nghe, trong thân người có các bệnh sau đây: Bệnh cùi, bệnh hủi, bệnh ung nhọt, bệnh ghẻ lác, bệnh ghẻ lở, bệnh mụn nhọt, bệnh ốm gầy, bệnh ho đờm, bệnh khô người, bệnh động kinh, bệnh máu nóng, bệnh gân mạch, bệnh loãng máu, bệnh có khối u trong bụng, bệnh về miệng, bệnh nhiệt, lở miệng, bệnh nóng thân, nóng ngực, đau nhức xương cốt, bệnh nôn mửa, bệnh suyễn, bệnh nóng lạnh, đau buốt thân thể, nhức hông, đau lưng, bệnh sốt rét, một ngày, hai ngày, ba ngày bốn ngày, nhiều bệnh đau nhức xương răng v.v... trong

thân của người có các bệnh và các bệnh khác như vậy không?

Đáp:

- Thưa không!

- Trước đây người đã từng xuất gia chưa?

Đáp:

- Dạ chưa.

Nếu đáp đã từng xuất gia thì nên hỏi như sau:

- Người trì giới không thiếu khuyết phải không?

Đáp: - Thưa do không có tâm lực, biếng nhác nên con đã như pháp xả giới.

- Trước đây, người đã xuất gia có tên gì?

Đáp: - Con tên là...

- Hòa thượng của người tên gì?

Đáp: Do ý nghĩa nơi nhân duyên nên tôn xưng Hòa thượng của con là...

Trong chúng Tăng cũng nên hỏi Giới tử như trên như Ta đã hỏi. Điều gì có thật thì trả lời có thật, điều gì không thật thì trả lời không thật. Hãy ở đây lắng nghe, lúc nào được gọi mới đến.

Giới sư liền vào trong chúng nói:

- Tôi đã chỉ dạy Giới tử tên... xong, trong chúng đều nên nói:

Nếu đã tự nói thanh tịnh thì có thể đến!

Liền cầu thọ giới Cụ túc:

Đại đức Tăng xin lắng nghe! Con tên là... nhờ ý nghĩa nơi nhân duyên nên tôn xưng Hòa thượng tên là... cầu thọ giới Cụ túc con tên là... theo Đại đức Tăng xin thọ giới Cụ túc, nhờ ý nghĩa nơi nhân duyên nên tôn xưng Hòa thượng tên là... cầu thọ giới Cụ túc, con tên là... theo Đại đức Tăng xin thọ giới Cụ túc, xin Đại đức Tăng ghi nhận lời nguyện của con, xin Đại đức Tăng chấp nhận cho con, xin rũ lòng thương chấp nhận cho con.

Lần thứ hai, lần thứ ba cũng thưa như vậy.

- Đại đức Tăng xin lắng nghe. Có Giới tử tên là... theo Hòa thượng tên là... cầu thọ giới Cụ túc, Giới tử tên... theo Đại đức Tăng xin thọ giới Cụ túc, Hòa thượng tên... nếu Tăng thấy đúng thời Tăng chấp nhận lắng nghe. Hôm nay tôi ở trong chúng hỏi về các nạn sự, Hòa thượng tên...

Bạch như vậy.

Liền hỏi: - Trưởng lão lắng nghe. Đây là thời gian chí thành, đây là thời gian nói sự thật. Những điều ta sắp hỏi người sau đây người phải trả lời ở trước chúng Tăng. Điều gì có thật hãy trả lời có thật, điều gì

không thật hãy trả lời là không có thật.

Này Thiện nam! Tuổi đã đủ hai mươi, ba y, bình bát đầy đủ chưa? Cha mẹ đã cho phép chưa? Cha mẹ còn sống hay đã chết? Người không phải là nô tỳ phải không? Người không phải là người trộm cướp phải không? Người không phải là quan viên tại chức phải không? Người không phải là người bị giam giữ phải không? Người không phải là đang bị đui bắt phải không? Người không phải là vua, quan phải không? Người không phải là người bị vua oán ghét phải không? Người không phải là người muốn làm vua nên làm điều không lợi ích phải không? Người không phải là người làm vua làm điều phiền muộn và khiến người làm điều ấy phải không? Người không phải là người trốn nợ phải không? Người không phải là người có liên quan đến ít nhiều vật của người khác phải không? Người không phải là người không thể đứng vững phải không? Người không phải là người đối căn phải không? Người không phải là người có việc gấp gáp gì phải không? Người không phải là người bị mất căn phải không? Người không phải là huỳnh môn phải không? Người không phải là ngoại đạo phải không? Người không phải là người thân thiết với ngoại đạo phải không? Người không phải là tạp trụ phải không? Người không phải là vô trụ phải không? Người không phải là vô trụ phải không? Người không phải là súc sanh phải không? Người không phải là người biến hóa phải không? Người không phải là phi nhân phải không? Người không phải là người bỏ đạo phải không? Người không phải là người có tính ác phải không? Người không phải làm ô nhiễm Tỳ-kheo ni phải không? Người không giết mẹ phải không? Người không giết cha phải không? Người không giết A-la-hán phải không? Người không phá hòa hiệp Tăng phải không? Người không làm thân Phật chảy máu phải không?

Đều thưa: Dạ không!

- Này Thiện nam! Hãy lắng nghe, trong thân người nam có các bệnh sau đây: Bệnh cùi, bệnh hủi, bệnh ung nhọt, bệnh ghẻ lác, bệnh ghẻ lở, bệnh mụn nhọt, bệnh ốm gầy, bệnh ho đờm, bệnh khô người, bệnh động kinh, bệnh máu nóng, bệnh gân mạch, bệnh loãng máu, bệnh có khối u trong bụng, bệnh về miệng, bệnh nhiệt, lở miệng, bệnh nóng thân, nóng ngực, đau nhức xương cốt, bệnh nôn mửa, bệnh suyễn, bệnh nóng lạnh, đau buốt thân thể, nhức hông, đau lưng, bệnh sốt rét, một ngày, hai ngày, ba ngày bốn ngày, nhiều bệnh đau nhức xương răng v.v... trong thân của người có các bệnh và các bệnh khác như vậy không?

Đáp: - Thưa không!

- Trước đây người đã từng xuất gia chưa?

Đáp:

- Thưa chưa.

Nếu đáp đã từng xuất gia thì nên hỏi như sau:

- Người trì giới không thiếu khuyết phải không?

Đáp: - Thưa con không có tâm biếng nhác mà như pháp xả giới.

- Trước đây, người đã xuất gia, vậy tên gọi là gì?

Đáp: - Con tên là...

- Hòa thượng của người tên gì?

Đáp: Do ý nghĩa nơi nhân duyên mà Hòa thượng của con tên là...

- Xin Đại đức ghi nhận! Giới tử tên... theo Hòa thượng tên... cầu thọ giới Cụ túc, Giới tử tên... là người nam, tuổi đủ hai mươi, đầy đủ ba y, bình bát, tự nói thanh tịnh không có các nạn, Giới tử tên... theo Đại đức Tăng cầu xin thọ giới Cụ túc với Hòa thượng... nếu thời gian thích hợp đối với Tăng, Tăng chấp nhận, Tăng truyền cho Giới tử... giới Cụ túc, với Hòa thượng tên... bạch như vậy.

- Xin Đại đức Tăng xin lắng nghe! Giới tử tên... theo Hòa thượng tên... cầu thọ giới Cụ túc, Giới tử là người nam, tuổi đủ hai mươi, đầy đủ ba y, bình bát, tự nói thanh tịnh không có các nạn.

Giới tử tên... theo Tăng xin thọ giới Cụ túc với Hòa thượng... Tăng nay chấp nhận cho Giới tử tên... thọ cụ túc với Hòa thượng tên... các Trưởng lão nào chấp nhận cho Giới tử... thọ giới Cụ túc với Hòa thượng... thì im lặng. Ai không chấp thuận thì hãy nói ra. Đây là Yết ma lần thứ nhất, lần thứ hai, lần thứ ba cũng yết ma như lần đầu.

- Đây là Yết ma lần thứ ba.

Giới tử đã thọ giới Cụ túc với Hòa thượng... rồi, Tăng chấp thuận vì im lặng. Việc này xin ghi nhận như vậy, tính theo đó mà độ cho.

Người tên... hãy lắng nghe pháp bốn y này, đức Thế Tôn đã thấy rồi đã biết khắp, Đấng Như Lai Ứng Cúng Chánh Đẳng Giác, đã nói pháp bốn y cho Tỳ-kheo, nương theo đây mà xuất gia, thọ giới Cụ túc, nương theo pháp bốn y này để xuất gia thọ giới Cụ túc làm Tỳ-kheo trong pháp an nhiên. Pháp bốn y này rất khó được, là như pháp, là vô ngại, bậc nhất không đấm nhiễm, đã được chế định từ xưa đến nay. Những gì là bốn? Tỳ-kheo nương vào y phẩn tảo xuất gia thọ giới Cụ túc làm Tỳ-kheo trong pháp an nhiên. Người tên là... có thể trọn đời mặc y phẩn tảo không?

Đáp: - Dạ có thể.

Nếu được người cúng dường suốt đời các loại: Một y được lựa chọn từ dạ trắng y mỏng, y tơ, y nạp, y Sô ma, y kiêu xa da, y xa na, y bằng già, y bằng lông lạc đà, y bằng lông dài, y những cổ bối, y tản mị đế, y a-lực-đa-kha, y ba-đâu-la, y đề-bà-điền-đế, y cao-ma-lợi, y chỉ-đế, y ca-lê-ca, y a-phán-na... Những y như vậy hoặc có được từ chúng Tăng, hoặc tự mình có được, người nên biết để thọ nhận và cất giữ đúng lượng, người có thể thực hành như vậy được không?

Đáp: - Có thể được.

- Người... lắng nghe! Tỳ-kheo sống nương nơi gốc cây mà ở, xuất gia thọ giới Cụ túc làm Tỳ-kheo trong pháp an nhiên có thể trọn đời sống nương nơi gốc cây mà ở được không?

Đáp: - Có thể được. Nếu được cúng dường trọn đời, phòng nhà, bàn thờ, lầu gác, cung điện, xây theo hình bán nguyệt, phía trên thông thoáng mở cửa bốn hướng, bên trong có các bàn thờ hướng vào nhau, hoặc một bên có cửa sổ, hoặc ở chỗ có đường đi hoặc không có đường đi, am thất bằng cỏ, hoặc am thất bằng lá cây, hoặc thất cỏ, hoặc thất lá, hoặc thất bằng gỗ, hoặc lợp bằng cỏ, hoặc lợp bằng lá, hoặc lợp bằng gai, hoặc lợp bằng chiếu, hoặc ban thờ bằng đất, hoặc ban thờ bằng đá, hoặc nền cao, hoặc nền không cao, những loại như vậy, hoặc có được từ chúng Tăng, hay tự mình có được, người nên biết đúng lượng để thọ nhận và chứa giữ, người có thể làm như vậy được không?

Đáp: - Có thể được.

- Người... lắng nghe! Pháp bốn y này đức Thế Tôn biết rõ, thấy rõ, Đấng Như Lai Ứng Cúng Chánh Đẳng Giác đã giảng nói như vậy cho người thọ giới Cụ túc làm Tỳ-kheo như vậy. Nếu Tỳ-kheo không thực hành theo pháp này thì chẳng phải là Tỳ-kheo, chẳng phải là người xuất gia, chẳng phải là Thích tử, mất hết pháp Tỳ-kheo, thì rơi rụng, thì đoạn diệt, thì luân hồi, thì đoạ lạc, thì thối lui, không thể giữ gìn pháp của Sa-môn. Như cây đa la, bị chặt không thể sanh mầm, tăng trưởng tươi tốt trở lại, Tỳ-kheo cũng vậy, đối với bốn pháp này nếu không thực hành theo bất cứ pháp nào thì chẳng phải là Tỳ-kheo, chẳng phải là người xuất gia, chẳng phải là Thích tử, mất hết pháp Tỳ-kheo, phá hoại pháp của Sa-môn, là rơi rụng, là đoạn diệt, là luân hồi, là đoạ lạc, là thối lui, không thể giữ gìn pháp của Sa-môn.

Những gì là bốn? Đức Thế Tôn biết rõ, thấy rõ, Đấng Như Lai Ứng Cúng Chánh Đẳng Giác đã quở trách dâm dục là hố sâu, dâm dục là ô nhiễm, dâm dục là hoàn toàn tham đắm, nhiều tham đắm thì rơi xuống hố sâu đến chỗ tận cùng, dâm dục như vậy, là đối gạt, là hư vọng, là

pháp vô minh, mê hoặc người nghe, hôi hám bất tịnh. Nếu có thể xa lìa dâm dục, vô dục là hoàn toàn tịch diệt. Người tên... từ ngày hôm nay không được nhìn người nữ với tâm ái nhiễm, hướng là hai người cùng nhau hòa hợp làm việc dâm dục. Người tên... đức Thế Tôn đã dạy. Nếu Tỳ-kheo và Tỳ-kheo cùng học giới, không xả giới, nếu phá giới mà che đậy, làm việc không đúng hạnh, làm điều dâm dục, cho đến cùng với súc sanh, do việc này cho nên phạm pháp của Tỳ-kheo, phá hủy hạnh của Sa-môn, bị đọa lạc, bị đoạn diệt, bị luân hồi, bị rơi rớt, bị thối lui, không thể giữ gìn pháp của Sa-môn. Như cây đa la, bị chặt không thể nảy mầm, tăng trưởng tươi tốt trở lại, không thể sanh trưởng, Tỳ-kheo không thực hành theo pháp này cũng như vậy, chẳng phải là Tỳ-kheo, chẳng phải là Sa-môn, chẳng phải là Thích tử, mất hết pháp Tỳ-kheo, huỷ hoại pháp của Sa-môn, thì bị đọa lạc, bị đoạn diệt, bị luân hồi, bị rơi rớt, bị thối lui, không thể giữ gìn pháp của Sa-môn. Người từ hôm nay không được tái phạm, không lỗi đối với pháp này, phải gia tâm ghi nhớ giữ gìn liên tục, cẩn thận chớ buông lung. Nếu có chỗ nào, người nào làm việc này, người đừng thuận theo. Nay Trưởng lão!... Đức Thế Tôn với tri kiến của Ngài đã thấy rõ, biết rõ, Đấng Như Lai Ứng Cúng Chánh Đẳng Giác đã quở trách, việc lấy của không cho, khen ngợi việc không lấy của không cho, người tên... từ nay không được lấy vật của người không cho, cho đến một hạt trấu, một hạt mè cũng không được khởi tâm trộm cắp, hướng chỉ là lấy năm tiền hoặc hơn năm tiền. Đức Thế Tôn đã giảng nói: Nếu Tỳ-kheo ở trong xóm làng, hoặc ở giữa đồng trống, đối với vật của người khác không cho mà khởi tâm trộm lấy, vật này không cho mà lấy, bị vua hoặc quan bắt, hoặc đánh, hoặc trói hoặc đuổi, những người ấy nói: “Này người kia người là kẻ trộm, người là kẻ ngu, người là kẻ si, người là kẻ ăn cắp”. Nếu Tỳ-kheo phạm điều này chẳng phải là Tỳ-kheo, chẳng phải là Sa-môn, chẳng phải là Thích tử, mất hết pháp Tỳ-kheo, bị rơi rụng, bị đoạn diệt, bị đọa lạc, bị thối lui, không thể giữ gìn pháp của Sa-môn. Như cây đa la, bị chặt không thể sanh mầm xanh tươi lại được, không thể tăng trưởng, không thể to lớn, Tỳ-kheo cũng vậy, nếu phạm điều này chẳng phải là Tỳ-kheo, chẳng phải là Sa-môn, chẳng phải là Thích tử, mất hết pháp Tỳ-kheo, huỷ hoại pháp của Sa-môn, bị rơi rụng, bị đoạn diệt, bị luân hồi, bị đọa lạc, bị thối lui, không thể giữ gìn pháp của Sa-môn. Người từ hôm nay không được tái phạm, không nên phạm lỗi lầm đối với pháp này, phải gia tâm, ân cần ghi nhớ giữ gìn chánh niệm, cẩn thận đừng buông lung. Nếu có chỗ nào, người nào làm việc này, người không được thuận theo.

Người tên... đức Thế Tôn với tri kiến của Ngài đã thấy rõ, biết rõ, Đấng Như Lai Ứng Cúng Chánh Đẳng Giác đã quả trách, việc sát sanh, khen ngợi hạnh xả bỏ sát sanh. Người tên... từ nay không nên phạm, cho đến các loại côn trùng như: muỗi, mòng, kiến.... Không nên khởi tâm giết chúng, huống gì là giết người và thuộc loài người. Người tên... Đức Thế Tôn đã thuyết giảng: nếu Tỳ-kheo khởi tâm suy nghĩ, tự tay giết người hoặc thuộc loài người, hoặc cầm dao đưa cho người, hoặc sai người giết, hoặc thấy giết vui theo, hoặc khen ngợi việc giết, này người kia! Người lại chịu sống với thân khổ, xấu ác, bất tịnh này. Này người kia! Thà chết còn hơn! Người chết còn tốt hơn sống! Hoặc khởi tâm vui theo, hoặc suy nghĩ, dùng vô số nhân duyên khen ngợi sự chết. Nếu người do đó mà chết thì chẳng phải là Tỳ-kheo, chẳng phải là Sa-môn, chẳng phải là Thích tử, mất hết pháp Tỳ-kheo, hủy hoại pháp của Sa-môn, bị rơi rụng, bị đoạn diệt, bị luân hồi, bị đọa lạc, bị thối lui, không thể giữ gìn pháp của Sa-môn. Như cây đa la, bị chặt không thể sanh mầm xanh tươi lại được, không thể tăng trưởng, không thể to lớn, Tỳ-kheo cũng vậy, nếu phạm điều này chẳng phải là Tỳ-kheo, chẳng phải là Sa-môn, chẳng phải là Thích tử, mất hết pháp Tỳ-kheo, hủy hoại pháp của Sa-môn, bị rơi rụng, bị đoạn diệt, bị luân hồi, bị đọa lạc, bị thối lui, không thể giữ gìn pháp của Sa-môn. Người từ ngày nay không được tái phạm, không nên phạm lỗi lầm đối với pháp này, phải gia tâm, ân cần ghi nhớ giữ gìn chánh niệm, cẩn thận đừng buông lung. Nếu có chỗ nào, người nào làm việc này, người đừng thuận theo.

Người tên... Đức Thế Tôn với tri kiến của Ngài thấy rõ, biết rõ, Đấng Như Lai Ứng Cúng Chánh Đẳng Chánh Giác, đã quả trách việc nói dối, khen ngợi hạnh không nói dối. Người tên... Từ hôm nay không nên nói dối, cho đến nói đùa cũng không được, huống là thật sự không có mà nói là có, pháp hơn người, có trí tuệ hơn hẳn Pháp của bậc Thánh, hoặc tự cho mình chứng đắc tự cho mình hiểu biết, nên nói như vậy: “Tôi biết như vậy, thấy như vậy.” Người tên... Đức Thế Tôn đã dạy: “Nếu Tỳ-kheo không biết, chưa từng biết, không có mà nói có, nói pháp hơn người, đã chứng đắc cảnh giới của bậc Thánh, hoặc chứng hoặc thấy. Tôi biết như vậy, thấy như vậy. Thế nào là biết? Là biết Khổ, biết Tập, biết Diệt biết Đạo. Thế nào là thấy? Là thấy Trời, thấy rồng, thấy Dạ xoa, thấy A-tu-la, thấy Ca-lâu-la, thấy Càn-thát-bà, thấy khẩn-na-la, thấy Ma-hầu-la-già, thấy Ngạ quỷ, thấy quỷ, Cưu-bàn-tra cho đến quỷ phấn tảo. Trời cũng thấy tôi, rồng, Dạ xoa, A-tu-la, Ca-lâu-la, Càn-thát-bà, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, Ngạ quỷ, quỷ Cưu-bàn-tra cho đến

quỷ phẩn tảo cũng đều thấy tôi, tôi cũng đi đến chỗ Trời, rồng, Dạ xoa, A-tu-la, Ca-lâu-la, Càn-thát-bà, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, Ngạ quỷ, quỷ Cưu-bàn-trà cho đến quỷ phẩn tảo. Trời cũng đi đến chỗ tôi, rồng, Dạ xoa, A-tu-la, Ca-lâu-la, Càn-thát-bà, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, Ngạ quỷ, quỷ, Cưu-bàn-trà cho đến quỷ phẩn tảo cũng đều đi đến chỗ tôi. Tôi nói với Trời: Cùng nhau thăm hỏi, cùng nhau bàn luận, tôi cũng nói chuyện với rồng, Dạ xoa, A-tu-la, Ca-lâu-la, Càn-thát-bà, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, Ngạ quỷ, quỷ Cưu-bàn-trà cho đến quỷ phẩn tảo, cũng cùng nhau thăm hỏi, cùng nhau bàn luận. Trời cũng nói chuyện với tôi, cùng nhau thăm hỏi, bàn luận. Rồng, Dạ xoa, A-tu-la, Ca-lâu-la, Càn-thát-bà, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, Ngạ quỷ, quỷ Cưu-bàn-trà cho đến quỷ phẩn tảo cũng đều nói chuyện với ta, cùng tôi thăm hỏi, bàn luận. Những điều mà họ có được thì tôi cũng đạt được. Như tưởng về vô thường, tưởng về Khổ, tưởng về vô ngã, tưởng về nhàm chán sự ăn uống, tưởng về tất cả thế gian không hề an vui, tưởng về bất tịnh, tưởng về màu xanh, tưởng về trắng, tưởng về sự phình trương máu mủ, tưởng về sự phân rã, tưởng về nhàm chán, tưởng về ly dục, tưởng về diệt, tưởng về xương cốt, tưởng về quán không. Họ đạt được như vậy, tôi cũng đạt được Từ, bi, hỷ, xả như vậy, chứng đắc Thiền thứ nhất, Thiền thứ hai, Thiền thứ ba, Thiền thứ tư, Không vô biên xứ, Thức vô biên xứ, Vô sở hữu xứ, phi tưởng phi phi tưởng xứ, Thần túc lực, Thiên nhĩ thức, Thiên nhãn thức, Túc mạng thông, Lậu tận thông, tôi là bậc A-la-hán đã được tám Thiền giải thoát. Nếu Tỳ-kheo phạm điều này, thì chẳng phải là Tỳ-kheo, chẳng phải là Sa-môn, chẳng phải là Thích tử, mất hết pháp của Tỳ-kheo, hủy hoại pháp của Sa-môn, rời rụng, bị đoạn thiệt, bị luân hồi, bị đọa lạc, bị thối lui, không thể giữ gìn pháp của Sa-môn. Giống như cây Đa-la bị chặt, không thể sanh mầm tươi tốt lại được, không thể tăng trưởng, không thể to lớn, Tỳ-kheo phạm điều này, cũng vậy không phải là Tỳ-kheo, không phải là Sa-môn, không phải là Thích tử, mất hết pháp của Tỳ-kheo, hủy hoại pháp của Sa-môn, rời rụng, bị đoạn diệt, bị luân hồi, bị đọa lạc, bị thối lui, không thể giữ gìn pháp của Sa-môn. Người... từ hôm nay không được trái phạm, không phạm lỗi lầm đối với pháp này, nên gia tâm, ân cần nhớ nghĩ, giữ gìn chánh niệm, cẩn thận đừng buông lung, nếu chỗ nào và người nào làm điều này người đừng thuận theo.

Pháp bốn y này Đức Thế Tôn đã biết, đã thấy Đấng Như Lai Ứng Cúng Chánh Biến Tri giảng nói cho người xuất gia thọ giới Cụ túc làm Tỳ-kheo, thực hành pháp Sa-môn, để làm một Sa-môn hoàn hảo, cần

Tỳ-kheo suốt đời phải tu học.

Những gì là bốn? Người... bị mắng chửi, không nên mắng chửi lại. Đây là pháp thứ nhất của Sa-môn. Điều này người phải suốt đời nên tu tập theo.

Nếu bị người khác giận dữ không nên giận dữ lại. Đây là pháp thứ hai của Sa-môn. Đối với pháp này, người suốt đời nên tu học.

Nếu bị chê trách, không nên chê trách lại. Đây là pháp thứ ba của Sa-môn. Đối với pháp này, người suốt đời nên tu học.

Nếu bị đánh đập, không nên đánh đập lại. Đây là pháp thứ tư của Sa-môn. Đối với pháp này, người suốt đời nên tu học. Đây là bốn pháp nên học.

Người tên... lắng nghe! Người đã mong cầu được lâu dài ở trong giáo pháp an nhiên, xuất gia thọ giới Cụ túc làm Tỳ-kheo. Nếu người xuất gia được gặp Hòa Thượng như pháp, được A-Xà-Lê như pháp, được chúng tăng như pháp, bạch tứ yết ma ở chỗ yên tĩnh như pháp; nếu Tỳ-kheo xuất gia thọ giới Cụ túc làm Tỳ-kheo, học theo pháp này được một trăm năm thì cùng một giới với người mới xuất gia thọ giới Cụ túc, đồng học đồng nói một giới Ba-la-đề-mộc-xoa. Người nên gần gũi ở nơi này cho đến suốt đời nên cúng dường Hòa Thượng. Hòa Thượng của người có bệnh, người phải chăm sóc, người ở với Hòa Thượng cho đến lúc qua đời, đối với Hòa Thượng nên nghĩ như Cha, Hòa Thượng cũng đối với người xem như là con. Người... từ hôm nay đối với người đồng học, phải nên cung kính, nên hoan hỷ, nên lo sợ, cẩn thận tùy thuận bậc Thượng tọa cho đến Hạ tọa. Từ hôm nay phải luôn theo học, đọc tụng, thọ trì, giảng nói, phải khéo học, phân biệt rõ ràng về các Ấm, phân biệt rõ ràng về các giới, phân biệt rõ ràng về các Nhập, phân biệt rõ ràng về mười hai nhân duyên, nên bỏ gánh nặng xuống, chưa được thì làm cho được, chưa giải thoát, làm cho giải thoát, chưa chứng làm cho chứng. Người phải tu học, nên dứt hết các lậu. Người tên... hãy lắng nghe! Hôm nay Ta ở trong chúng tăng, vì người mà thuyết giới tối thắng này, còn các giới khác, Hòa Thượng, A-xà-lê... sẽ phân biệt giảng nói cho người. Ngoài ra, các Tỳ-kheo đồng học, cùng nói chuyện, cùng bàn luận, lại cùng nhau khen ngợi vui vẻ, đồng Hòa Thượng, đồng A-xà-lê cũng sẽ giảng nói cho người. Trong mỗi nửa tháng thuyết giới, người nên đến để nghe. Người... đã thọ giới Cụ túc, đối với giáo pháp trí tuệ tối thắng, người phải khéo léo gần gũi. Gặp được giới pháp này là rất khó, thân tướng trang nghiêm, làm người xuất gia thanh tịnh, thọ giới đã giảng thuyết. Đây mới thật sự là chánh giác, là tri kiến thiện. Người... đã

thọ giới Cụ túc, người hãy khéo giữ gìn, cẩn thận đừng buông lung.

Đức Thế Tôn vì các Tỳ-kheo, giảng nói về sự thọ giới Cụ túc như vậy.

Lúc ấy, có Tỳ-kheo, mới một hạ lạc, độ người thọ giới Cụ túc. Ở đây, có duyên khởi riêng, nên làm tròn bốn phần của mình. Như vậy, Tỳ-kheo hai hạ lạc, ba hạ lạc, bốn hạ lạc, năm hạ lạc, độ người xuất gia thọ giới Cụ túc. Tỳ-kheo đem việc này bạch Phật. Phật dạy:

- Tỳ-kheo một hạ lạc không được độ người xuất gia thọ giới Cụ túc, cho đến chín hạ lạc cũng không được độ người xuất gia thọ giới Cụ túc, nếu độ người xuất gia thọ giới Cụ túc, phạm Sa-đề-sa-la.

Mười hạ lạc thì được độ người xuất gia thọ giới Cụ túc. Khi đó, đức Thế Tôn cho phép Tỳ-kheo mười hạ lạc (tuổi hạ) được độ người xuất gia thọ giới Cụ túc. Lúc này, có Tỳ-kheo đủ mười tuổi hạ, độ người xuất gia thọ giới Cụ túc, nhưng vị Tỳ-kheo mười tuổi hạ này rất ngu si, rất chậm chạp, không sáng suốt, chẳng biết phương tiện... Tự mình chưa điều phục mà muốn điều phục người khác... điều đó không thể có. Đức Phật dạy:

- Người đủ mười tuổi hạ nhưng chưa biết rõ ràng, không được độ người xuất gia thọ giới Cụ túc, nếu độ người xuất gia thọ giới Cụ túc, phạm Sa-đề-sa-la.

Người đủ mười tuổi hạ, thông minh, biết gánh vác Phật sự, thì được độ người xuất gia thọ giới Cụ túc. Nếu không thực hành theo lời dạy như vậy, phạm Sa-đề-sa-la.

